ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420225318
Lietas arhīva Nr. AA43-0068-23/2
ECLI:LV:ADAT:2023:0220.A420225318.22.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2023.gada 20.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Una Mihailova, tiesneši Karina Krastiņa un Ojārs Priedītis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COMPASS TRANSIT" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018.gada 1.jūnija lēmuma Nr.22.11-6/2463 atcelšanu, sakarā ar SIA „COMPASS TRANSIT" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Muitas pārvaldes 2010.gada 11.oktobra lēmumu Nr.27.17.1/52393 pieteicējai SIA „COMPASS TRANSIT" tika izsniegta atļauja Nr.LV-VM-98-10-0001 (turpmāk – Deklarēšanas atļauja) muitas procedūru eksports un atpakaļizvešana piemērošanai vietējās muitošanas procedūrā (turpmāk – vietējās muitošanas procedūra) un muitas procedūras laišana brīvā apgrozībā piemērošanai vienkāršotās deklarēšanas procedūrā (turpmāk – vienkāršotās deklarēšanas procedūra).

Dienesta Muitas pārvalde 2017.gada 24.februārī uzsāka Deklarēšanas atļaujas kritēriju un nosacījumu pārbaudi, veica pieteicējas noformēto muitas deklarāciju pārbaudi par laika posmu no 2014.gada 2.maija līdz 2017.gada 23.februārim. Ar Dienesta Muitas pārvaldes 2017.gada 11.oktobra lēmumu Nr.27.21.4-6/13671 (turpmāk – Dienesta lēmums par apturēšanu) apturēta Deklarēšanas atļaujas darbība un pieteicējai noteikts pienākums 14 dienu laikā informēt Dienestu par pasākumiem, kurus pieteicēja īstenos, lai nodrošinātu atļaujas nosacījumu atbilstību, un laika posmu pasākumu īstenošanai.

[2] Ar Dienesta Muitas pārvaldes direktora 2018.gada 26.marta lēmumu Nr.27.21.4-6/3259 (turpmāk – sākotnējais lēmums) atcelts Dienesta Muitas pārvaldes 2010.gada 11.oktobra lēmums Nr.27.17.1/52393 par Deklarēšanas atļaujas izsniegšanu. Ar Dienesta 2018.gada 1.jūnija lēmumu Nr.22.11-6/2463 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nav iesniegusi Dienestam informāciju un atbilstošus dokumentus, kas apliecinātu, ka tā spēs izpildīt vienkāršotās deklarēšanas procedūras nosacījumus, kas noteikti Eiropas Komisijas 2015.gada 28.jūlija Deleģētās regulas (ES) Nr.2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem, (turpmāk – Regula Nr.2015/2446) 145.panta 1.punktā.

[2.2] Pieteicēja iekšējos procedūru dokumentos nav pienācīgi aprakstījusi informāciju par visu muitas iestāžu izsniegto atļauju izmantošanu, t.i., par lēmumu pieņemšanu, par preču atrašanās vietām un korektu muitas deklarācijas noformēšanu parastajā, vietējās muitošanas un vienkāršotā deklarēšanas procedūrā. Nav gūts apliecinājums tam, ka pieteicēja regulāri precēm piemēros muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotu deklarāciju.

[2.3] Pieteicēja nav izpildījusi Eiropas Komisijas 2015.gada 24.novembra īstenošanas regulas (ES) 2015/2447, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk ? Regula Nr.2015/2447) 25.panta 1.punkta "e", "f", "i", "h" un "j" apakšpunkta nosacījumus.

[2.4] Pieteicēja iekšējos procedūras dokumentos nav norādījusi pilnīgu un detalizētu informāciju par uzņēmumam piešķirtajām atļaujām, to izmantošanas priekšrocībām, atšķirībām, pielietošanu praksē, informācijas apmaiņas veidiem un iekšējās kontroles pasākumiem, lai tiktu ievēroti Deklarēšanas atļaujas turēšanas kritēriji un nosacījumi un muitas dienesti varētu veikt atbilstošu kontroli par to izpildi.

[2.5] Atļauja izmantot vienkāršojumu deklarēšanā ir uzņēmējam piešķirta privilēģija veikt konkrētas darbības ar atvieglotiem nosacījumiem, līdz ar to pieteicējai pret savu darbību jāattiecas ar īpašu rūpību, lai tā izpildītu visus normatīvo aktu nosacījumus. Pieteicēja nav novērsusi pārbaudes laikā konstatētās neatbilstības, līdz ar to Dienestam nav pamata secināt, ka turpmākajā darbībā tā spēs nodrošināt pareizu un atbilstošu muitas procedūras piemērošanu vietējās muitošanas procedūrā.

[3] Pieteicēja Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Pārsūdzētajā lēmumā ne tikai nav norādīts, kādas tieši prasības nav iekļautas pieteicējas dokumentācijā, bet arī nav ņemts vērā, ka iekšējos dokumentos, kas regulē muitošanas darbību veikšanu, ir noteiktas darbības, kādas veicamas ierobežotas vai aizliegtas aprites preču muitošanas gadījumā, kā arī darbības ar precēm, uz kurām attiecas licences vai tās ir saistītas ar lauksaimniecības preču tirdzniecību.

[3.2] Pieteicēja Dienesta pārbaudes laikā ir būtiski uzlabojusi iekšējos dokumentus un tos papildinājusi atbilstoši Dienesta prasībām.

[3.3] Ne sākotnējais lēmums, ne pārsūdzētais lēmums nesatur pamatojumu, kāpēc tiek piemēroti Regulas Nr.2015/2447 25.panta nosacījumi, bet nevis Regulas Nr.2015/2447 24.pants, kā to nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 9.oktobra Regulas (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Muitas kodekss) 39.panta "a" apakšpunkts.

[3.4] Nav pamatots Dienesta viedoklis, ka Muitas procedūru metodikā, Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtībā un instrukcijā "IT

lietošanas instrukcija" nav ievērota teksta vienlaidu numerācija, nav skaidri formulēti, vienveidīgi piemēroti un lietoti saīsinājumi un vārdu skaidrojumi. Neviens normatīvais akts neparedz ne obligātu teksta numerāciju, ne ierobežo saīsinājumu lietošanu.

[3.5] Deklarēšanas atļaujas kritēriju izpildei izvirzītās prasības ir vērtētas subjektīvi un šāda vērtēšana nav nostiprināta nedz ārējos, nedz Dienesta iekšējos normatīvajos aktos, bet ieteikumi ar piemēriem dokumentu noformēšanai apkopoti vairāk kā gadu pēc pārbaudes uzsākšanas pieteicējas lietā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Pārbaudot Dienesta argumentus, tiesa secināja, ka tie ir pamatoti.

[4.2] Tiesa konstatēja, ka pieteicēja nav paskaidrojusi, kāpēc tā izvēlas nepiemērot vienkāršoto deklarēšanas procedūru, nav paskaidrots, kādos gadījumos šī procedūra turpmāk tiks piemērota. No Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtības nav gūstams apliecinājums tam, ka pieteicēja regulāri precēm piemēros muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotu deklarāciju. Nav arī iespējams konstatēt, kuros gadījumos preču deklarēšanā tiks piemērota vispārējā deklarēšanas kārtība, kuros – vienkāršotā. Tāpat nav norādītas konkrētas darbības, kas veicamas, piemērojot vienkāršotās deklarēšanas procedūru.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtība neparedz, ka preču importa gadījumos netiek piemērotas vienkāršotās deklarēšanas procedūras.

[4.4] Tiesa atzina, ka Dienests pamatoti konstatēja, ka pieteicēja nav ieviesusi rakstveida procedūras un darba instrukcijas, kurās nepārprotami aprakstīts saimnieciskās darbības process, procesa īstenošanā iesaistītie darbinieki, viņu pienākumi, kompetence. Tādējādi pieteicēja nav nodrošinājusi Regulas Nr.2016/2447 25.panta 1.punkta apakšpunktu nosacījumu izpildi.

[4.5] Tiesa atzina, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka, lai izpildītu Deklarēšanas atļaujas nosacījumus, Muitas procedūru metodikā atrunātas darbības, rīcība un pienākumi, kas jāveic trešajām personām un to darbiniekiem. Tomēr pieteicēja nav identificējusi trešās personas, lietā nav pierādījumu un dokumentu par to, ka trešo personu darbinieki ir iepazinušies ar pienākumiem, kas noteikti metodikā. Līdz ar to pieteicējas iekšējos dokumentos izstrādātā muitas procedūras kārtība nav saistoša trešajām personām, kuru telpās vai teritorijā prece atrodas.

[4.6] Pieteicējas iesniegtais darbinieku saraksts, kuri iepazinušies ar pieteicējas Muitas procedūru metodiku, nepierāda, piemēram, to, ka darbinieki ir informēti, kādos gadījumos piemēro vispārīgo deklarēšanas procedūru, kādos vienkāršoto, kāda ir viņu rīcība dažādās situācijās.

[4.7] Tiesa atzina, ka Dienesta secinājums, ka pieteicējas izstrādātā Muitas procedūru metodika ir pārāk vispārīga, ir pamatots.

[4.8] Tiesa secināja, ka Dienestam bija tiesisks pamats Deklarēšanas atļaujas atcelšanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 19.marta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, tajā norādot pieteikumā un turpmāk minētos argumentus.

[5.1] Lai muitas iestādes izvērtētu komersanta atbilstību atļaujas saņemšanai vienkāršotās deklarācijas iesniegšanai saskaņā ar Muitas kodeksa 166.panta 2.punktu, ir jāizvērtē atbilstība Regulas Nr.2015/2446 145.panta kritērijiem. Lai Dienests izvērtētu atbilstību Deklarēšanas atļaujas nosacījumiem vienkāršotās deklarācijas iesniegšanai, pieteicējai ir jāatbilst Muitas kodeksa 39.panta „a" apakšpunktam un 166.pantam, Regulas Nr.2015/2446 145.pantam un Regulas Nr.2015/2447 24.pantam.

[5.2] Tiesa nav argumentējusi Dienesta izvirzītās prasības atbilstībai Regulas Nr.2015/2447 25.panta 1.punktam, kas nosaka sīki izstrādātus kritērijus atbilstības Muitas kodeksa 39.panta „b" apakšpunktam novērtēšanai, pamatotību. Šie kritēriji pieteicējai nav jāizpilda Atļaujas izmantot vienkāršoto deklarēšanu pārbaudes lietā.

[5.3] Prejudiciālā nolēmuma procedūras kārtībā Eiropas Savienības Tiesā ir noskaidrojams Eiropas Savienības tiesību piemērošanas jautājums par to, kādiem kritērijiem ir jāatbilst atļaujas, kas izsniegta saskaņā ar Muitas kodeksa 166.panta otro daļu, turētājam un vai tam ir pienākums izpildīt kritērijus, kas noteikti Regulas Nr.2015/2447 25.pantā.

[5.4] Lietā ir strīds, vai ir nepieciešams vērtēt pieteicējas atbilstību Regulas Nr.2015/2447 25.panta 1.punkta „e", „f" „h" „i" un „j" apakšpunktam.

[5.5] Pieteicējas iekšējās kārtības dokumenti tiek izstrādāti, lai noteiktu vienotu kārtību un izpratni tās darbiniekiem, nosakot darbības, kuras ir veicamas, informāciju, kura ir ņemama vērā darbību izpildē u.tml., nevis lai tajos iekļautu informāciju par darbībām un prasībām, kas nav piemērojamas. Tiesas minētais, ka pieteicējas iekšējos dokumentos ir jābūt norādēm, kas darbiniekiem nav jādara, rada situāciju, ka pieteicējai iekšējos procedūru dokumentos būtu jānorāda visa veida muitošanas darbības, kuras tā nemaz nepiemēro.

[5.6] Iekšējo procedūru dokumentos nav noteikta importa procedūru noformēšana vienkāršotā kārtībā, un tādējādi šāda procedūra arī netiek veikta. Darbiniekiem nebija jābūt informētiem par to, ka importa procedūras noformējamas tikai vispārējā kārtībā.

[5.7] Pieteicējas darbinieki veic muitošanas darbības atbilstoši iekšējos procedūru dokumentos, ar kuriem tie ir iepazinušies, noteiktajai kārtībai. Šajos dokumentos ir ietvertas atsauces uz pieteicējai izsniegtajām atļaujām.

[5.8] Sadarbība ar trešajām personām netiek regulēta ar pieteicējas iekšējo dokumentu starpniecību. Tā tiek panākta savstarpējo vienošanos ceļā, tāpēc trešās personas nav nepieciešams iepazīstināt ar pieteicējas iekšējiem dokumentiem.

[5.9] Pieteicēja norāda, ka nederīgo deklarāciju skaits – 62 – ir tikai 1,15 procenti no kopējā deklarāciju skaita. Turklāt pieteicējas darbībā nav konstatētas kļūdas vai nepilnības, par kurām būtu stājies spēkā kāds tiesisks administratīvais akts.

[5.10] Pieteicēja atbilst Muitas kodeksa 39.panta „a" apakšpunktā noteiktajam kritērijam.

[5.11] Pieteicējas rīcībā ir atbilstošas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību – tās ir noteiktas Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtības 4.sadaļā. Pieteicējas darbiniekiem ir doti norādījumi informēt muitas dienestus, ja tiek konstatētas neatbilstības un ir izstrādātas procedūras muitas dienestu informēšanai par šādām neatbilstībām – tās ir noteiktas metodikas aktualizētās versijas 13.sadaļā. Pieteicējas rīcībā ir atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina tādu preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem – tās ir noteiktas metodikas aktualizētās versijas 13.sadaļā.

[6] Dienests paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību to neatzina un norādīja pārsūdzētajā lēmumā, sākotnējā lēmumā un turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Muitas kodeksa 38.panta 1.punktā noteikts, ka uzņēmējs, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienības muitas teritorijā un atbilst 39.pantā izklāstītajiem kritērijiem, var iesniegt pieteikumu tam piešķirt atzītā uzņēmēja statusu. Atbilstoši minētā panta 2.punkta "a" apakšpunktam atzītā uzņēmēja statusam ir atzītā uzņēmēja sertifikāts muitas vienkāršojumiem, kas ļauj sertifikāta turētājam izmantot dažus vienkāršojumus saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā. Savukārt Muitas kodeksa 39.pantā uzskaitīti kritēriji, kuriem jāatbilst uzņēmējam, kurš vēlas saņemt atzītā uzņēmēja statusu, tajā skaitā, kritērijam, kas noteikts Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunktā.

[6.2] Pieteicējai kā uzņēmējam, kuram ir piešķirts atzītā uzņēmēja statuss un attiecīgi arī piešķirtas tiesības izmantot vienkāršojumus saskaņā ar

tiesību aktiem muitas jomā (konkrētajā gadījumā vienkāršotās deklarēšanas procedūra), ir jāizpilda Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunktā minētie kritēriji. Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunktā minēto kritēriju uzskata par izpildītu, ja tiek izpildīti nosacījumi, kas norādīti Regulas 2015/2447 25.pantā.

[6.3] Dienesta ieskatā piemērojamās tiesību normas ir skaidras un nav nepieciešams vērsties Eiropas Savienības Tiesā prejudiciālā nolēmuma sniegšanai.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 11.februāra spriedumu pieteikums tika noraidīts.

Par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 11.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību.

[8] Ar Latvijas Republikas Senāta 2022.gada 19.aprīļa spriedumu atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 11.februāra spriedums un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai. Spriedums cita starpā pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

Apgabaltiesa atzinusi, ka pieteicējai kā atzītajam uzņēmējam ir piemērojamas prasības atbilstoši Muitas kodeksa 39.panta „b" apakšpunktam un secīgi arī īstenošanas regulas 2015/2447 25.pantam, tomēr spriedumā nav atspoguļots, kā tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka pieteicējai ir piešķirts atzītā uzņēmēja statuss. Ievērojot iepriekš atzīto, ka pastāv vairākas atļaujas un sertifikāti, tiesai bija jāveic materiālo tiesību normām atbilstoša lietas faktisko apstākļu pārbaude, tomēr konkrētajā gadījumā apgabaltiesas spriedums šādu pārbaudi neatspoguļo.

[9] Pieteicēja papildu paskaidrojumā norādīja apelācijas sūdzībā un turpmāk minētos argumentus.

[9.1] Deklarēšanas atļaujas izvērtēšanā primāri ir piemērojamas Muitas kodeksa normas attiecībā uz atļaujas veidu un izsniegšanu, t.i., Muitas kodeksa 166.pants. Turpmāko tiesību normu savstarpējai piemērošanai jānotiek secīgi: pirmkārt, Muitas kodeksa 166.pants, otrkārt, Regulas Nr.2015/2446 145.pants un Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunkts, treškārt, Regulas Nr.2015/2447 24.pants.

[9.2] Deklarēšanas atļauja pilnā apjomā atbilst tiesiski un pamatoti izvirzītajiem kritējiem atļaujas pārskatīšanas laikā un arī šobrīd.

[10] Dienests papildu paskaidrojumā norādīja sākotnējā lēmumā un pārsūdzētajā lēmumā minētos argumentus.

[10.1] Sākotnējā lēmumā konstatētais ļauj secināt, ka pieteicēja neizpilda Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta nosacījumu attiecībā uz Deklarēšanas atļauju vienkāršotās deklarēšanas procedūrai.

[10.2] Pārbaudes periodā no 1574 pieteicējas parastajā kārtībā noformētajām importa procedūrām, un, izmantojot vienkāršotās deklarēšanas procedūru, noformētas tikai 8 muitas deklarācijas, t.i., 0,38 procenti.

[10.3] Pieteicēja neizpilda Deklarēšanas atļaujas nosacījumus atbilstoši Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta „b" un „d" apakšpunktam un vietējās muitošanas procedūras nosacījumus atbilstoši Regulas Nr.2015/2446 150.panta 1.punkta daļai par Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta nosacījumu izpildi. Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta kritērija izpildes nosacījumi ir noteikti Regulas Nr.2015/2447 25.panta 1.punktā.

[10.4] Pieteicējas rīcībā nebija atbilstošas procedūras – procedūru dokumentu ?, kurā nepārprotami noteiktas darbības Deklarēšanas atļaujas vienkāršotās deklarēšanas un vietējās muitošanas procedūras nosacījumu izpildei. Tādējādi pieteicēja nenodrošināja, ka procedūru dokumentā noteiktais ļautu muitas dienestiem secināt, ka ieviestas rakstveida procedūras visiem muitošanas procesiem (preces koda noteikšanai) un ir izstrādāta efektīva iekšējā kontrole.

[10.5] Pieteicēja neizpilda Deklarēšanas atļaujas vienkāršotās deklarēšanas un vietējās muitošanas procedūras nosacījumus, proti, Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta „c" apakšpunkta un 150.panta 1.punkta daļas nosacījumus par Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta kritēriju, kas noteikts Regulas 2015/2447 25.panta 1.punkta „f", „i" apakšpunktā.

[10.6] Pieteicēja procedūru dokumentā noteica darbības citam uzņēmumam, tas ir, trešajām personām, bet neiesniedza dokumentu, kas apliecina, ka trešās personas ir iepazinušās ar pieteicējas procedūru dokumentu, tādējādi minētais norāda uz to, ka noteiktās darbības nav saistošas trešajām personām. Tāpat pieteicēja nesniedza informāciju, kādus iekšējos kontroles pasākumus tā veiks, lai muitas dienesti būtu informēti par neatbilstībām, kas radušās, izmantojot vienkāršotās deklarēšanas un vietējās muitošanas procedūras.

[10.7] Pieteicējas procedūru dokumentos norādītā informācija ir pretrunīga, neprecīza un nav skaidra, proti, tajos nav tieši un skaidri noteikta kārtība par preču atrašanās vietu izmantošanu un Eiropas Savienības un ārpussavienības preču identificēšanu.

[10.8] Pieteicēja ārpakalpojumu sniedzējam un darbiniekiem procedūru dokumentos nav skaidri un nepārprotami noteikusi kārtību par dokumentācijas un informācijas arhivēšanu, aizsardzību, informācijas tehnoloģiju (IT) drošību un ar to iepazīstinājusi pakalpojumu sniedzēju.

[10.9] Ar Deklarēšanas atļaujas atcelšanu pieteicējai nebija liegta iespēja nodarboties ar uzņēmējdarbību muitas pakalpojumu sniegšanas jomā, bet bija ierobežotas tiesības izmantot konkrētos muitas vienkāršojumus muitas procedūras un deklarācijas noformēšanā, kas atvieglo attiecīgo pakalpojumu sniegšanu.

[11] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.pantu pirmo daļu, lietu izskatīja rakstveida procesā. Tiesas sēdē tika uzklausīti procesa dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi.

Motīvu daļa

[12] Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[13] Apgabaltiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto lēmumu tika atcelta Deklarēšanas atļauja vietējās muitošanas procedūrai un vienkāršotās deklarēšanas procedūrai.

Pārsūdzētajā lēmumā, sākotnējā lēmumā un Dienesta lēmumā par atļaujas apturēšanu Dienests neatbilstības pieteicējas darbībā saistībā ar Deklarēšanas atļaujas izmantošanu ir vērtējis abām muitas procedūrām kopumā. Tomēr no pārsūdzētā lēmuma ir iespējams konstatēt, ka uz vietējās muitošanas procedūru un vienkāršotās deklarēšanas procedūru attiecas atšķirīgas tiesību normas. Dienesta lēmumā par atļaujas apturēšanu piemēroto normu secība ir izklāstīta ļoti precīzi, līdz ar to pieteicējai vajadzēja būt pilnīgi skaidram, kādas ir Dienesta prasības neatbilstību novēršanā.

No pārsūdzētā lēmuma secināms, ka Deklarēšanas atļauja attiecībā uz vienkāršotās deklarēšanas procedūru tika atcelta, pamatojoties uz to, ka pieteicēja neizpildīja Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta nosacījumus. Atbilstoši normās iekļautajām atsaucēm Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta piemērošana ir saistīta ar Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunkta piemērošanu, savukārt Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunkta piemērošana – ar Regulas Nr.2015/2447 24.pantu.

Attiecībā uz vietējās muitošanas procedūru Dienests konstatēja pieteicējas rīcības neatbilstību Regulas Nr.2015/2446 150.panta 1.punktam.

Minētās normas piemērošana ir saistīta ar Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta piemērošanu, kas savukārt ir saistīts ar Regulas Nr.2015/2447 25.panta piemērošanu.

[14] Apgabaltiesa konstatē, ka lietas izskatīšanas laikā apelācijas instances tiesā pieteicēja uzturēja apelācijas sūdzību. Tomēr pieteicējas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka pieteicējai nav iebildumu pret pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem attiecībā uz Deklarēšanas atļaujas atcelšanu saistībā ar vietējās muitošanas procedūras piemērošanu.

Administratīvā procesa likuma 161.panta otrā daļa paredz, ja viens administratīvā procesa dalībnieks atzīst faktu, uz kuru otrs administratīvā procesa dalībnieks pamato savus prasījumus vai iebildumus, tiesa var atzīt šādu faktu par pierādītu, ja tai nav šaubu, ka atzīšana nav notikusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē vai arī lai slēptu patiesību.

Ņemot vērā to, ka pieteicējas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka pieteicējai nav iebildumu pret Dienesta argumentiem saistībā ar Deklarēšanas atļaujas atcelšanu vietējās muitošanas procedūras piemērošanai, apgabaltiesa atzīst, ka Dienesta argumenti pārsūdzētajā lēmumā attiecībā uz Deklarēšanas atļaujas atcelšanu vietējās muitošanas procedūras piemērošanai ir pamatoti.

Līdz ar to apgabaltiesa pieteicējas pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos argumentus saistībā ar minēto nepārbauda un papildus pārsūdzētajā lēmumā sniegtajai normu interpretācijai nevērtē, vai pārsūdzētajā lēmumā pareizi piemērots Regulas Nr.2015/2446 150.panta 1.punkts, Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkts un Regulas Nr.2015/2447 25.pants.

Apgabaltiesa nepārbauda arī Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta nosacījumus saistībā ar Muitas kodeksa 38.pantā definētā atzītā uzņēmēja statusu, jo lietā izskatāmajā situācijā Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta piemērošanas nepieciešamība izriet no Regulas Nr.2015/2446 150.panta 1.punkta nosacījumiem, nevis no apstākļa, ka personai ir noteikts atzītā uzņēmēja statuss.

[15] Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka pieteicējas iebildumi saistībā ar Muitas kodeksa 39.panta "b" apakšpunkta nepamatotu piemērošanu attiecas uz pieteicējas norādi, ka vienkāršotās deklarēšanas procedūras atbilstība ir jāvērtē, cita starpā piemērojot Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunktu, nevis "b" apakšpunktu, un attiecīgi Regulas Nr.2015/2447 24.pantu, nevis 25.pantu.

Apgabaltiesa nekonstatē, ka lietā būtu nepieciešams noskaidrot jautājumu par Eiropas Savienības tiesību normu piemērošanu un vērsties Eiropas Savienības tiesā.

[16] Apgabaltiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma argumentāciju attiecībā uz atļaujas atcelšanu vienkāršotās deklarēšanas procedūras piemērošanai.

Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkts nosaka, ka atļauju regulāri piemērot precēm muitas procedūru, izmantojot vienkāršoto deklarāciju saskaņā ar Muitas kodeksa 166.panta 2.punktu piešķir tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pieteikuma iesniedzējs atbilst Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunktā noteiktajam kritērijam;

b) attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību;

c) pieteikuma iesniedzējs nodrošina to, ka attiecīgajiem darbiniekiem ir doti norādījumi informēt muitas dienestus, ja tiek konstatētas neatbilstības, un izstrādā procedūras muitas dienestu informēšanai par šādām neatbilstībām;

d) attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina tādu preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunktā noteikts kritērijs atļaujas saņemšanai ? uzņēmējam nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību.

Savukārt atbilstība minētajam kritērijam tiek izvērtēta, pamatojoties uz Regulas Nr.2015/2447 24.pantā noteikto.

Atbilstoši Regulas Nr.2015/2447 24.pantam Muitas kodeksa 39.panta "a" apakšpunktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja pēdējo trīs gadu laikā neviena no turpmāk minētajām personām nav izdarījusi nopietnu pārkāpumu vai atkārtoti pārkāpusi muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, vai nav izdarījusi smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar minētās personas saimniecisko darbību:

a) pieteikuma iesniedzējs;

b) par pieteikuma iesniedzēju atbildīgā persona vai persona, kura veic pieteikuma iesniedzēja vadības kontroli;

c) par pieteikuma iesniedzēja muitas jautājumiem atbildīgais darbinieks.

Apgabaltiesa konstatē, ka Dienests ir atzinis, ka pieteicēja nav ievērojusi Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta nosacījumus attiecībā uz atļauju regulāri piemērot precēm muitas procedūru, izmantojot vienkāršotās deklarēšanas procedūras piemērošanas regularitāti. Tā kā pieteicēja nebija noteikusi atbilstošas procedūras, kurās nepārprotami noteiktas darbības Deklarēšanas atļaujas nosacījumu izpildei, tās noteiktajās procedūrās ir konstatējamas neatbilstības Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunkta prasībām.

Apgabaltiesa nekonstatē, ka pārsūdzētajā lēmumā Dienests būtu atzinis, ka pieteicēja neatbilst Muitas kodeksa 39.panta „a" apakšpunktā noteiktajam kritērijam ? nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību.

Apgabaltiesa pārbauda Dienesta argumentu pamatotību.

[17] Dienesta lēmumā par atļaujas apturēšanu norādīts, ka pieteicēja laika posmā no 2014.gada 2.maija līdz 2017.gada 23.februārim noformēja 5404 muitas deklarācijas, no tām parastajā kārtībā 1566 importa un 693 eksporta muitas deklarācijas, vietējā muitošanas procedūrā 3137 eksporta muitas deklarācijas un vienkāršotā deklarēšanas procedūrā 8 importa muitas deklarācijas (0,38 procentu no kopējā noformēto importa muitas procedūru skaita). Pieteicēja nav izteikusi iebildumus pret Dienesta sniegtajām ziņām. Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka par šiem datiem lietā nav strīda.

Apgabaltiesa no minētā konstatē, ka pieteicēja nepilnu trīs gadu laikā atļauju vienkāršotās deklarēšanas procedūrai izmantoja tikai 8 reizes.

[18] Apgabaltiesa uzskata, ka no Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta izriet atļaujas izsniegšanas mērķis – izmantot vienkāršotu preču deklarēšanas kārtību, ja preču deklarēšana tiek piemērota regulāri.

No Dienesta konstatētajām ziņām apgabaltiesa secina, ka pieteicējas noformēto deklarāciju skaits acīmredzami neatbilst jēdzienam "regulārs".

Muitas kodeksa 5.panta 39.punktā definēts, ka "lēmums" ir jebkāds muitas dienestu akts attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā, ar kuru tiek pieņemts nolēmums par konkrētu gadījumu un kurš izraisa juridiskas sekas attiecīgajai personai.

Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav strīda, ka atļauja ir labvēlīgs muitas dienesta akts muitas jomā, kas rada tiesiskas sekas.

Muitas kodeksa 23.panta 1.punktā noteikts, ka lēmuma turētājs ievēro no minētā lēmuma izrietošos pienākumus.

Tādējādi pieteicēja ar atļaujas saņemšanu uzņēmās normatīvajos aktos paredzēto nosacījumu un kritēriju ievērošanu vietējās muitošanas

procedūras un vienkāršotās deklarēšanas procedūras piemērošanai.

Saskaņā ar Muitas kodeksa 23.panta 5.punktā noteikto muitas dienesti pārrauga nosacījumus un kritērijus, kas jāizpilda lēmuma turētājam, kā arī pārrauga, vai tiek ievēroti no attiecīgā lēmuma izrietošie pienākumi.

Apgabaltiesa uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka atļauja izmantot vienkāršojumu ir uzņēmējam piešķirta privilēģija veikt konkrētas darbības ar atvieglotiem nosacījumiem, līdz ar to pieteicējai pret savu darbību jāattiecas ar īpašu rūpību, lai tā izpildītu visus normatīvo aktu nosacījumus. Saņemot atļauju, komersantam ir jāuztur atbilstošas kvalitātes procedūras un jāveic iekšējā kontrole, lai pārvaldītu muitas procedūras un nodrošinātu to pareizu izpildi.

Prasības izvirzīšana attiecībā uz deklarēšanas regularitāti ir saistīta ar apstākli, ka atļaujas saņemšanai ir nepieciešams arī noteikts administratīvais resurss, lai to izdotu un secīgi vēlākā laikā pārraudzītu nosacījumu un kritēriju ievērošanu, kas jāizpilda lēmuma turētājam, t.i., lai pārbaudītu normatīvo aktu prasību ievērošanu atļaujas izmantošanas laikā.

Līdz ar to situācijā, kad atļauja netiek izmantota regulāri, valstij ir jābūt tiesībām atteikties no nepamatotiem administratīvajiem izdevumiem, kuri faktiski nenodrošina kvalitatīvu un ērtu muitas iestāžu pakalpojumu saņemšanu, jo persona tos neizmanto, un, konstatējot, ka situācijā, kad personai piešķirtie atvieglojumi muitas procedūru piemērošanā vairs neatbilst Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta mērķim, tie tiek atcelti.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja piešķirto Deklarēšanas atļauju izmantoja ne tikai neregulāri, bet ļoti reti, apgabaltiesa uzskata, ka atļaujas atcelšana bija nepieciešama, jo tās spēkā esība neatbilda valsts budžeta līdzekļu saprātīgam izlietojumam un Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta mērķim.

[19] Attiecībā uz pārsūdzētajā lēmumā atzīto, ka pieteicējas rīcībā ir konstatējamas neatbilstības Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunkta prasībām, jo pieteicēja nebija noteikusi atbilstošas procedūras, kurās nepārprotami noteiktas darbības atļaujas nosacījumu izpildei, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Apgabaltiesa konstatē, ka Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkts "b" apakšpunkts pieprasa atbilstošas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību, "c" apakšpunkts pieprasa, ka attiecīgajiem darbiniekiem ir doti norādījumi informēt muitas dienestus, ja tiek konstatētas neatbilstības, un izstrādā procedūras muitas dienestu informēšanai par šādām neatbilstībām; bet "d" apakšpunkts ? atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina tādu preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

Pieteicēja uzskata, ka tās rīcībā ir atbilstošas procedūras un tās ir noteiktas Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtības 4.sadaļā un Muitas procedūru metodikas aktualizētās versijas 13.sadaļā.

Izvērtējot minēto un pieteicējas paskaidrojumus (*lietas 1.sējuma 94.-96.lapa*) par muitas procedūru metodiku, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja nav paskaidrojusi, kāpēc tā izvēlas nepiemērot vienkāršoto deklarēšanas procedūru, nav paskaidrots, kādos gadījumos šī procedūra turpmāk tiks piemērota. Kā pierādījumus tam, ka pieteicēja ir izstrādājusi saprotamu muitas procedūru metodiku, tā Dienestam iesniedza virkni dokumentu, tostarp Muitas procedūru metodiku (*lietas 1.sējuma 97.?115.lapa*), Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtību (*lietas 1.sējuma 116.?129.lapa*), darbinieku sarakstu, kuri iepazinušies ar Muitas procedūru metodiku (*lietas 1.sējuma 135. un 136.lapa*).

Apgabaltiesa konstatē, ka Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtības 4.punktā ir noteiktas darbības ar precēm, uz kurām attiecas licences vai tās ir saistītas ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību. Šīs kārtības 4.1.punktā noteikts, ja precēm ir nepieciešamas licences vai atļaujas, importa un eksporta procedūras tiek formētas vispārējā kārtībā.

Apgabaltiesa uzskata, ka faktiski no Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtības nav gūstams apliecinājums tam, ka pieteicēja regulāri precēm piemēros muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotās deklarēšanas procedūru. No minētā dokumenta arī nav iespējams konstatēt, kuros gadījumos preču deklarēšanā tiks piemērota vispārējā deklarēšanas kārtība, kuros – vienkāršotā. Tāpat nav norādītas konkrētas darbības, kuras veicamas, piemērojot vienkāršotās deklarēšanas procedūru.

Iepazīstoties ar Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtību, apgabaltiesa konstatē, ka tā neparedz, ka preču importa gadījumos netiek piemērotas vienkāršotās deklarēšanas procedūras. Šīs kārtības 5.1.punktā norādīts, ka deklaranti importa procedūru noformēšanu vispārējā kārtībā veic tiešajā vai netiešajā pārstāvībā (*lietas 1.sējuma 118.lapa*). Tātad faktiski šajā punktā pieteicēja ir izskaidrojusi deklarantu rīcību, kad importa procedūras tiek noformētas vispārējā kārtībā. Tomēr Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtībā nav noteikts, ka preču importa gadījumā netiek piemērota vienkāršotā deklarēšanas procedūra.

Muitas procedūru metodikā pieteicējas darbiniekiem, kuri iesaistīti muitas formalitāšu kārtošanā, atkārtoti noteikts, ka ir jāievēro muitas iestāžu izsniegto atļauju kritēriji un nosacījumi, bet pieteicēja nav norādījusi, kādas konkrētas darbības darbiniekiem jāizpilda, lai ievērotu muitas jomu reglamentējošos normatīvos aktus un atļauju kritērijus un nosacījumus. Tādējādi pieteicēja nav aktualizējusi iekšējos procedūras dokumentus, un tajos nav norādījusi konkrētas darbības, lai tās darbinieki, izmantojot minēto atļauju kritērijus un nosacījumus, ievērotu muitas jomu reglamentējošos normatīvos aktus un gūtu skaidru priekšstatu par muitas procedūru piemērošanu atbilstoši atļauju nosacījumiem.

Apgabaltiesa uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicējas iesniegtajos dokumentos nav identificēti konkrēti uzņēmumi un nav informācijas par to, kādā veidā pieteicēja minētos uzņēmumus ir iepazīstinājusi ar Muitas procedūru metodikā un Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtībā aprakstītajām darbībām, t.i., transporta, kravas un nodrošinājuma un to pavaddokumentu pārbaudi, preču pieņemšanu, uzglabāšanu un izdošanu, apliecinājuma nosūtīšanu par kravas atrašanos muitas noliktavas un brīvās zonās teritorijā, un kādus iekšējos kontroles pasākumus īsteno pieteicēja, lai pārliecinātos par dokumentos norādīto darbību korektu izpildi. Dienests arī pamatoti konstatēja, ka pieteicējas iekšējie procedūras dokumenti nav saistoši trešajām personām, proti, muitas noliktavas un brīvo zonu darbiniekiem. Pieteicēja tiesā neiesniedza pierādījumus, kas apstiprinātu tās apgalvojumus, ka trešajām personām saistošas prasības ir iekļautas pieteicējas un šo trešo personu vienošanās. Tādējādi pieteicēja Muitas procedūru metodikā noteikusi darbības trešajām personām, bet vienlaikus nav iesniegusi apliecinājumu, ka trešās personas ir iepazinušās ar metodikā un Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtībā norādītajām darbībām un nav norādījusi, kādus iekšējās kontroles pasākumus veiks, lai pārliecinātos, vai minētās darbības tiek ieviestas praksē.

Apgabaltiesa uzskata, ka minētās nepilnības Muitas procedūru metodikā un Importa un eksporta procedūras noformēšanas kārtībā ir pietiekamas, lai atzītu, ka pieteicējas izstrādātajos muitas procedūras norises dokumentos nav pienācīgi aprakstītas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību, un atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina tādu preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

No minētā apgabaltiesa secina, ka Dienests pamatoti atzina, ka pieteicējas noformētie dokumenti neatbilst Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunkta prasībām. Tādējādi pieteicēja nav ievērojusi nosacījumus, uz kuru pamata tika izsniegta Deklarēšanas atļauja.

[20] Apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējas argumenti, ka tās iekšējos procedūru dokumentos tiek pietiekami skaidri noteiktas veicamās darbības

konkrētos apstākļos un ka tās pieteicējai un jebkurai trešajai personai ir skaidras, ka procedūru apraksti ir pietiekami un visaptveroši un nodrošina pieteicējas saimnieciskās darbības kvalitatīvu norisi, nav pamatoti un neatbilst lietā esošo dokumentu saturam.

Pieteicējas viedoklis, ka iekšējo procedūru dokumentos nav noteikta importa procedūru noformēšana vienkāršotā kārtībā tāpēc, ka šāda procedūra arī netiek veikta un darbiniekiem nebija jābūt informētiem par to, ka importa procedūras noformējamas tikai vispārējā kārtībā, nav pareizs. Pieteicējai ir piešķirtas tiesības izmantot vienkāršoto deklarēšanas kārtību saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā (vienkāršotās deklarēšanas procedūra), un prasība iekšējos normatīvajos aktos skaidri ietvert informāciju par vienkāršotās kārtības piemērošanu vai nepiemērošanu šādā gadījumā ir pašsaprotama.

[21] Apgabaltiesa piekrīt pieteicējai, ka atsevišķi Dienesta konstatētie fakti par nepilnībām pieteicējas dokumentos, piemēram, par nepilnībām numerācijā un saīsinājumu lietošanā, nav tik būtiski, lai kalpotu par pamatu Deklarēšanas atļaujas atcelšanai. Tomēr ir jāņem vērā tas, ka pārsūdzētajā lēmumā iestāde rūpīgi ir uzskaitījusi visas konstatētās nepilnības un nav ietvērusi pamatojumu, ka jebkura no tām ir atzīstama par Deklarēšanas atļaujas nosacījuma neizpildi un ka katra konstatētā nepilnība pieteicējas dokumentu noformējumā ir pietiekams pamats pieteicējai labvēlīga administratīvā akta atcelšanai.

[22] Muitas kodeksa 28.panta 1.punkta "a" apakšpunktā noteikts, ka labvēlīgu lēmumu atceļ vai groza, ja gadījumos, kas nav minēti kodeksa 27.pantā, nav bijuši izpildīti vai vairs netiek izpildīti viens vai vairāki no minētā lēmuma pieņemšanas nosacījumiem.

No minētā apgabaltiesa secina, ka Dienestam ir tiesisks pamats lemt par Deklarēšanas atļaujas atcelšanu gadījumā, ja netiek izpildīts kāds no atļaujas nosacījumiem.

Tā kā apgabaltiesa šajā spriedumā konstatēja, ka pieteicēja nav ievērojusi Regulas Nr.2015/2446 145.panta 1.punkta prasības, konkrēti, gan minētās normas prasības attiecībā uz Deklarēšanas atļaujas izmantošanas regularitāti, gan minētā punkta "b", "c" un "d" apakšpunktu prasības, apgabaltiesa atzīst, ka Dienestam bija tiesisks pamats Deklarēšanas atļaujas atcelšanai.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums noraidāms.

[23] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums pamatā ir pareizs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COMPASS TRANSIT" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018.gada 1.jūnija lēmuma Nr.22.11-6/2463 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente U.Mihailova

Tiesneši K.Krastiņa

O.Priedītis